

[Christmas Møller.]

periode og ogsaa tage med i Betragtning, at der følger jo et Aar og maaske flere efter dette — det, vi skal gøre op, og det, der er god Grund til at stille frem som et af de Spørgsmaal, vi skal drøfte ved denne Lejlighed, er da: Hvad er der da udrettet, eller hvad er der forsøgt udrettet?

Jeg kan her hurtigt vende mig til det Spørgsmaal, som den højtærede Regering som Oppositionsparti gjorde til et af sine væsentlige, nemlig Spørgsmaalet om Arbejdets Igangsættelse. Her er Forholdet da dette, at baade naar man ser hen til, hvordan den høje Regering har stillet Forslag direkte om Arbejders Iværksættelse af den ene eller den anden Art, og naar man ser paa, hvad der er gennemført, vil det ikke kunne bestrides, at saaledes som Aaret har formet sig siden 24. April, har man fra Regeringens Side gjort overmaade lidt paa dette Omraade. Og det vil heller ikke kunne bestrides — og det lægger jeg den mest afgørende Vægt paa at faa konstateret —, at den nuværende højtærede Udenrigsminister under Forhandlingen om den Konvention, der behandlede her i Tinget i Gaar, udtrykkelig sagde, at denne Toldvaabenhvilekonvention kunde vi ganske roligt ratificere, for om vi ratificerede den eller ej, saa tænkte dog ingen her i Landet paa at forhøje Toldsatserne. Den Besked blev fra Udenrigsministerens Side givet til den højtærede Statsminister og til det største Regeringsparti.

Naar man skal bedømme hele det Arbejde, der fra Regeringens Side er gjort, vil jeg gerne begynde med at omtale Program-sagerne og se paa, hvordan deres Stilling er, og hvorledes Regeringen har behandlet disse.

Ser jeg da paa Jordspørgsmaalet, og hvordan Forholdene ligger her, er der jo ingen, der tvivler om, at det ligger i Udvalg i Folketinget. Ser jeg paa Grundskyldsfor-slagene, er Stillingen den samme: de ligger i Udvalg i Folketinget. Ser jeg hen til Trust-loven, Loven om Tilsyn med Erhvervene, er Stillingen den samme: det ligger i Udvalg i Folketinget. Og ser jeg endelig hen til et af de Spørgsmaal, ja, maaske det Spørgsmaal, som i allernøjeste Grad har forbundet de to nuværende Regeringspartier op gennem Aarene, det, som de gjorde til Valgets for dem store Spørgsmaal den 24. April: Nedrustningen, Afrustningen, saa er Stillingen ogsaa her den, at den ligger i Udvalg i Folketinget.

Ikke en Gang saa godt er det gaaet for Tjenestemændene; dem har man jo, som det flere Gange er blevet fremhævet her i det høje Ting, lagt i en Kommission, og Kom-

missioner nedsættes, som bekendt, altid i dette Land, naar intet skal ske.

For den sociale Lovgivnings Vedkommende er Forholdet det, at den højtærede Socialminister har fremsat to betydningsfulde sociale Lovforslag, nemlig det saakaldte Folkeforsikringslovforslag og Arbejds-løshedslovforslaget. Men jeg tror, at den højtærede Socialminister er enig med os andre — i hvert Fald har man ikke mødt nogen stærk Protest derimod, hverken fra Ministeren eller fra Regeringspartierne —, naar vi har stillet os paa det Standpunkt, at vi overfor de sociale Reformers først kunde medvirke, naar vi saa hele Reformen, naar vi saa alt, hvad der var Regeringens Planer paa det paagældende Omraade.

Det har været almindeligt fra Regeringens Side, fra radikal-socialdemokratisk Side, at tale om de daarlige og vanskelige Vilkaar, som Radikal-Socialismen havde i dette Land, naar den var ved Regeringen, hvordan de havde det langt ringere end de to nuværende Oppositionspartier, fordi Stillingen var denne, at de havde vel et Flertal i Folketinget, men de havde et Flertal imod sig i Landstinget.

Men det kan ikke bestrides, at saaledes som Regeringen har ledet Landets Politik i det forløbne Aar, kan der ikke med den ringeste Vægt rettes noget Angreb paa Landstinget for dets Stilling til Programsagerne. Og jeg vil videre hævde — og det maa Regeringen efter min Opfattelse ogsaa tage Hensyn til i den kommende Tid, naar den skal arbejde Sagerne videre frem i Landstinget —, at Landstinget maa hævde sin Ret saavel til at sige ja som til at sige nej til de Forslag, som et Regeringsflertal herfra kommer med.

Det, Landstinget *ikke* har Ret til, og det, Landstinget efter min Opfattelse heller ikke har givet Udtryk for i den forløbne Rigsdagssamling, er: paa den ene eller den anden Maade at sabotere Arbejdet ved, naar Regeringen ønsker noget, eller naar tre Partier her i Folketinget ønsker noget, da at sabotere Arbejdet, saaledes at det ikke kan komme frem til den Afgørelse i det andet høje Ting, som alle har et rimeligt Krav paa. Derfor vil jeg gerne have Lov til at sige, at jeg for mit Vedkommende kan ikke tænke mig andet end, at en saadan Sabotage ikke af nogen Udvalgsformand vil blive vist i det høje Landsting, og at naar et Flertal staar bag et Forslag, oven i Købet naar tre Partier gør det, har de ogsaa Krav paa, ikke at Landstinget tager den samme Stilling til det, thi, saaledes som Arbejdet ligger, maa Landstinget frit tage sin Stilling, men paa,